

Styr: Da jeg var Medlem af det Udvalg, der var nedsat, da Loven af 20de April 1888 var til Behandling her i Landstinget, tror jeg, det vil være mig tilladt med nogle Ord at minde om, hvorledes Stillingen den Gang var. Der var, som de fleste ærede Medlemmer ville erindre, et Mindretal i Udvalget, der stillede som Betingelse for at kunne gaa ind paa Loven, at der maatte blive optaget den Bestemmelse i den, at det, som da blev vedtaget til Gunst for Moderen til det uægte Barn, kun skulde gælde for den Moder, der første Gang fødte et uægte Barn, men at det derimod ikke skulde gælde i Gentagelsestilfælde. Dette vandt vel nogen Tilslutning her i Salen, men det blev ikke vedtaget, og saa blev Forslaget vedtaget i den Form, hvori det det nu gælder som Lov. Jeg tør maasse ogsaa tillade mig at minde om, at der var nogle enkelte Medlemmer — deriblandt jeg selv — der stemte imod Lovforslaget, da det blev behandlet i 1887, og da vi fik det igen Aaret efter, 1888, efter at det havde været nede i Folketinget. Jeg tillod mig at udtale — og jeg har ikke paa noget som helst Punkt forandret min Anskuelse — at det var en Lov, vi helst burde være fri for. Derfor siger jeg, at hvis det forholdt sig saaledes, som den ærede 1ste Landstingsmand for De Res. (Mourier-Petersen) udtalte, dersom jeg ikke misforstod ham, at Loven af 20de April 1888 løber ud 1ste Juni i Aar, hvis vi ikke vedtage det foreliggende Forslag, vilde jeg ikke være i Tvivl om, at jeg vilde stemme imod dette Lovforslag, og paa det indstændigste opfordre det høje Ting til at følge mig. Men desværre forholder det sig ikke saaledes. Det forholder sig saaledes, at den nugældende Lov ikke har nogen saadan Tidsfrist, og Stillingen er altsaa den, at hvis vi ikke vedtage dette Lovforslag, bliver den bestaaende Lov ved at gælde. Under disse Forudsætninger bliver det et Spørgsmaal for mig, hvorledes jeg betragter det foreliggende Lovforslag i Sammenligning med den nugældende Lov, og da maa jeg sige, at det foreliggende Lovforslag forekommer mig at være et Fremstridt. Det er et temmelig betydeligt Fremstridt, tror jeg, med Hensyn til den Ulejlighed, som den nu gældende Lov volder de forskellige Autoriteter. Det skal jeg imidlertid ikke nærmere gaa ind paa, da det allerede er tilstrækkelig belyst af en foregaaende Taler. Men Lovforslaget er dog maasse ogsaa et lille Fremstridt, om end kun meget lille, i den Retning, hvori jeg maatte ønske, det skulde gaa, efter det Standpunkt, hvorpaa jeg staar. Jeg skal her tillade mig at

fremhæve den Bestemmelse, at nu skal Barne- moderen henvende sig til Politiet i Stedet for til den kommunale Dyrighed. Der maa jeg i Mod sætning til den ærede sidste Taler udtale, at jeg fra mit Standpunkt anser det for et stort Fremstridt eller i alt Fald for et ikke saa ganske ringe Fortrin. Jeg mener, at det er ganske godt, at den Kvinde, som har født uden for Ægteskab, skal paa Politikontoret. Hvis Loven var indskrænket til kun at gælde for den Kvinde, der føder uden for Ægteskab første Gang, saa skulde jeg ikke have noget imod at følge den ærede Taler, men naar det er Tilfældet, at ogsaa den Kvinde, som føder, om det skal være, 8—9 Børn med 8 forskellige Fædre, har Krav paa at saa Understøttelse til hvert af disse Børn af Kommunen, af det offentlige, hvis Barnefaderen ikke kan yde den, tror jeg, det er ganske godt, vi have den Bestemmelse, at hun skal paa Politikontoret for at komme til denne Ret, og jeg maa sige, det er en Bestemmelse, som jeg meget paaskønner, og som jeg meget nødig vilde have forandret. Dermed vil jeg dog ikke have udtalt, at jeg skulde have noget mod den Løsning af Sagen, som den sidste ærede Taler foreslog; den vilde jo dog vist nok medføre, at hun fik noget med Politiet at gøre. — Der er fremdeles ogsaa den Bestemmelse, at naar Barnefaderen har forladt Landet, ophører Understøttelsen fra det offentlige. Det maa jeg fra mit Standpunkt ogsaa sætte Pris paa; det tager dog noget af den Sikkerhed bort, som disse Kvinder nu have. Det maa maasse for at behjæ, hvad jeg der mener, være mig tilladt at meddele, hvad jeg læste i et lille Skrift, udgivet af Præsten ved Tugthuset i Horsens — der er maasse andre Medlemmer, der ogsaa have læst det — hvor han meddeler blandt andet forskellige Breve fra og til Fanger i Tugthuset. Skriftet er udgivet i Anledning af Sædelighedsspørgsmaalet. Deri meddeler han ogsaa et Uddrag af et Brev til en Tugthusfange fra dennes Hustru. Ordlyden huffer jeg selvfølgelig ikke, men Indholdet staar aldeles sikkert og fast for min Erindring. Det gif ud paa, at Konen skrev til Manden, at deres Søn, deres voksne Søn, var bleven forlovet, hun talte om det Parti, han havde gjort, og som en Udside ved Partiet fremhøvede hun, at den Kvinde, han havde forlovet sig med, havde 2 uægte Børn, som hun jo var tilfikkret Understøttelse, og hun havde altsaa derigennem en fast Indtægt. De ærede Herrer ville se, at det er noget, som dog virkelig er i højeste Grad betænkeligt, og fra mit Standpunkt maa jeg dog sige: Jo mindre fast og sikker denne Ind-